

De ce s-au întâlnit, la Vatican, Șevchuk și Patriarhul Bartolomeu?

Ce se ascunde în spatele declarațiilor conducătorilor Fanarului și BGCU privind ascensiunea „ la un nou nivel a dialogului ecumenic între Uniți și BOU ”?

Pe 16 septembrie 2019, ortodocșii au fost încântați la aflarea veștii întâlnirii la Vatican a conducătorului Bisericii Greco-Catolice din Ucraina, Sviatoslav Șevchuk, cu Patriarhul Bartolomeu al Constantinopolului. Știrile sunt cu atât mai neașteptate, cu cât de la crearea BOU, atât Epifanie Dumenko, cât și Sviatoslav Șevchuk au făcut o serie de declarații ambigue, pe care mulți le-au considerat rapid, ca fiind începutul procesului de unificare, cu alte cuvinte - formarea unei noi uniri.

Biserica Constantinopolului, care, în conformitate cu Tomosul acordat BOU, are dreptul de a controla „deciziile cu privire la problemele importante ale ordinii ecleziastice, dogmatice și canonice”, nu poate decât să cunoască astfel de procese, deci întâlnirea conducătorilor Fanarului și ai BGCU a fost nevoită să lămurească o serie de însinuări: fie spune „nu”, fie confirmă astfel de intenții. Articolul analizează care sunt punctele acestei întâlniri.

„Restaurarea comuniunii dintre Roma și Constantinopol ca principal obiectiv al rugăciunii”

Pe 29 iunie 2019, o delegație a Patriarhiei Constantinopolului a ajuns la Roma pentru a participa la celebrarea sărbătorii Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Primind pe delegați, Papa a spus: „În calitate de episcop al Romei, aș dori să subliniez încă o dată că pentru noi, catolicii, scopul dialogului este unitatea completă în diferențele permise, nu o aliniere unificatoare, cu atât mai puțin o achiziție. ”

La rândul său, șeful delegației Constantinopolului, Arhiepiscopul Iov (Getcha) din Telmessos, care este considerat principalul expert în problemele Ucrainei al Fanarului, l-a asigurat pe Papă că Patriarhia Constantinopolului intenționează, de asemenea, să se reunească cu Roma: „Restaurarea (Euharistică - Ed.) comuniunii dintre Bisericile noastre rămâne speranța noastră sinceră, motivul principal al rugăciunilor noastre și obiectivul dialogului în adevăr stabilit între Bisericile noastre. ”

Ca răspuns la aceste cuvinte, Papa, ca și o confirmare a poziției sale, a oferit Fanarioților un fragment din moaștele Sfântului Apostol Petru. Arhiepiscopul Iov a numit acest dar „un semn profetic al unității Romei și al Constantinopolului”, iar Papa la rândul său a subliniat într-o scrisoare către Patriarhul Bartolomeu că pentru unitatea completă și finală a catolicilor și creștinilor ortodocși trebuie să acționăm mai decisiv.

Mitropolitul Ioan (Zizioulas), teologul principal al Fanarului, a declarat în 2014 că „vede baza” progresului rapid ”pe calea atingerii unității creștine complete sub Papa Francisc”.

În 2025, la Ierusalim este programată o sărbătoare comună a Romei și a Constantinopolului (...). În 2014, Patriarhul Bartolomeu a declarat într-un interviu acordat „AsiaNews”, că întâlnirea din 2025, indiferent de formatul ei, ar trebui să marcheze orizontul actual al relațiilor Ortodoxo-Catolice.

BOU și BGCU - calea către unitate?

Recent, s-a înregistrat o creștere semnificativă a discuțiilor despre necesitatea de a uni BOU și BGCU. În urmă cu câteva zile, fostul președinte al Ucrainei, Petro Poroshenko, în cadrul sărbătorii celei de-a 50-a aniversări a deschiderii Sfintei Sofia la Via Boccea la Roma, care a fost construită de Uniatul Joseph Slipyi, a declarat deschis că „este foarte important să unim cele două Biserici ale noastre”. Pentru Poroshenko însuși, se pare că problema a fost rezolvată de multă vreme, deoarece el primește cu destulă liniște „împartășania” atât în BOU, cât și în BGCU. De aceea, speră că Dumenko și Șevchuk, „acești doi ierarhi înțelepți pe care Domnul ni i-a dat”, vor putea cădea de acord.

Cuvintele lui Poroșenko, creatorul BOU și un susținător al BGCU, nu sunt o vorbă goală, deoarece de la începutul existenței BOU, au început să apară semne că conducătorii acestor două structuri religioase se deplasau rapid spre unificare.

Imediat după ce a avut loc „Consiliul de unificare”, Epifanie a declarat că a conceput un program detaliat pentru îmbunătățirea cooperării cu BGCU.

Ca răspuns, Șevchuk a menționat că vede perspectiva Unirii euharistice cu BOU: „Aceasta este o perspectivă bună, plină de bucurie, deoarece întreaga lume Creștină, în special comunitățile Catolice și Ortodoxe, caută modalități care converg către unitate. Există un dialog la nivel universal pentru a reînnoi această unitate. În primul rând, vorbim despre comuniunea euharistică. ”

Sviatoslav Shevchuk a mai spus că unitatea cu BOU este posibilă numai cu condiția unității cu Roma: „Restaurarea unității locale între BGCU și Bisericile Ortodoxe Locale este posibilă numai cu condiția restabilirii unității ecumenice între ele și Episcopul „Vechii” Rome. ”

La 10 ianuarie 2019, conducătorul BGCU a declarat că a considerat perspectiva reală a restaurării unei biserici unificate din Kiev: „Astăzi trebuie să depunem toate eforturile nu numai pentru a depăși divizarea din Ortodoxia Ucraineană, ci și pentru a teologhisi în mod serios, a ne ruga, și a lucra pentru a restabili unitatea originală a Bisericii Kievenne în ramurile sale Ortodoxe și Catolice. Și tocmai BGCU este aceea care poartă memoria mistică bisericească a creștinismului nedivizat din primul mileniu. ”

La 11 ianuarie, Episcopul BGCU, Boris Gudziak, și-a exprimat poziția sa față de unirea cu OCU: „Dumnezeu, în cuvintele sale înțelepte, înainte de Patima Sa, dă sfatul clar: „Fiți uniți. Suntem creștini, trebuie să fim împreună și este rău că ne-am obișnuit cu situația de a fi împărțiți. În practică, acesta este lucrul adevărat, și nu este doar o teorie”.

Exarhul Fanarului, Arhiepiscopul Daniel al Pamfiliei, a declarat într-un interviu acordat BBC aproape același lucru: „Sunt sigur că acest lucru este absolut posibil. Părinții lor duhovnicești, predecesorii lor, și anume: episcopul Andriy Sheptitsky, Joseph Slipyi și alți ierarhi, au spus în mod repetat că, atunci când Biserica Ortodoxă din Ucraina va avea propria identitate, Greco-Catolicii vor fi nevoiți să găsească calea către unirea cu această Biserică. ”

Pe 15 februarie 2019, președintele Comisiei BGCU pentru promovarea unității creștine, Igor Shaban, a declarat că restabilirea unității locale între BGCU și Bisericile Ortodoxe Locale este posibilă „numai cu condiția restabilirii unității ecumenice între ele și Episcopul Romei „Vechi”. Potrivit lui Shaban, realizarea de către Constantinopol a importanței Protosului slujind în numele unității Bisericii face posibilă slujirea împreună sub un singur tron.

Epifanie afirma teze absolut identice. Rămânând la Lvov pe 12 septembrie, el a declarat că „cheia unificării BOU și BGCU se află la Roma și la Constantinopol”.

Ce au vorbit Șevchuk și Patriarhul Bartolomeu

Sviatoslav Shevchuk a declarat următoarele: „Odată cu primirea autocefaliei, dialogul ecumenic cu Biserica Ortodoxă din Ucraina se va ridica la un nivel superior. Din acest moment al proclamării autocefaliei pentru BOU, principalul interlocutor în dialogul ecumenic pentru BGCU nu va mai fi Biserica Ortodoxă Rusă, ci Biserica Ortodoxă din Ucraina ”.

Este deosebit de interesant faptul că Șevchuk i-a propus conducătorului Fanarului crearea unei comisii comune a Bisericii Ortodoxe și a Bisericilor Catolice de Est, „pentru a da un nou impuls dialogului ecumenic”.

Din partea Patriarhului Bartolomeu, după cum relatează serviciul de presă al BGCU, s-a semnalat doar o înaltă evaluare a activităților BGCU, realizate în comuniunea ecumenică.

După cum puteți vedea, subiectul principal al întâlnirii este discuția despre comuniunea ecumenică dintre BOU și BGCU și posibila creare a unei comisii comune între ele pentru a da un „nou impuls dialogului ecumenic”. Ceea ce se înțelege prin participanții la discuție în cadrul „dialogului ecumenic” nu este relatat, iar punctele principale ale unor astfel de negocieri nu au fost prezentate niciodată.

Conducătorul BGCU a declarat în repetate rânduri că Ucraina este un laborator al ecumenismului. Nu știm ce înseamnă cuvântul „laborator”. Dar multe fapte ne sugerează că, Roma și Fanarul, au decis să efectueze un fel de experiment pentru

a uni Catolicii cu Ortodocșii. În acest caz, Ucrainenii obișnuiți vor deveni iepuri experimentali, iar rezultatele experimentului vor arăta cât de reușită și acceptabilă este ideea unificatoare în sine.

Acesta este motivul pentru care Șevchuk susține că BGCU dorește să devină un catalizator pentru ecumenism, care este în însăși natura acestei biserici.

În timpul unei întâlniri cu Bartolomeu, Șevchuk a precizat că „odată cu obținerea autocefaliei, dialogul ecumenic cu Biserica Ortodoxă din Ucraina se va ridica la un nivel calitativ nou”. Merită să ne amintim că orice nivel de dialog cu BGCU implică o alianță cu Roma. Reamintim, că presedintele Comisiei BGCU pentru Promovarea Unității Creștine, Igor Șaban, a spus că „unitatea cu BOU este posibilă doar cu recunoașterea supremației Romei”. Mai precis, înțelegerea Uniata a ecumenismului este menționată într-un document intitulat „Conceptul Ecumenic al BGCU”.

Conform acestui document, BGCU mărturisește: „În fiecare Biserică locală care este în comuniune cu alte Biserici Locale, plinătatea Bisericii lui Hristos este în vigoare. Un semn vizibil de comuniune între Biserici este Sfântul Părinte – Papa de la Roma, a cărui întâietate în dragoste și învățătură aparține moștenirii credinței întregului Creștinism”. Cu toate acestea, nu se relatează ce rol este atribuit în acest caz, Patriarhiei Constantinopolului.

Tomos și Vatican: „pentru” sau „contra”?

Din când în când, se aud voci din partea Bisericii Romano-Catolice că susținerea Tomosului de către Uniati este un pas care, probabil, nu este benefic pentru Vatican. La ultimul sinod al BGCU, care a avut loc la Roma, Cardinalul Pietro Parolin (Secretar de Stat al Vaticanului) a reproșat Uniților Ucrainenii că au sprijinit excesiv acordarea Tomosului. Potrivit acestuia, poziția BGCU cu privire la BOU dăunează „dialogului ecumenic”. Așa cum se poate presupune că se înțelege „dialogul” cu Biserica Rusă.

Faptul că Vaticanul nu a recunoscut până acum BOU, denotă că Roma nu susține uniții în această problema. Cu toate acestea, nu ar trebui să ne înșelăm pe noi

înșine. În primul rând, Papa Francisc este iezuit. Și, prin urmare, nu tot ce spune el coincide cu ceea ce face. De exemplu, în timpul unei întâlniri cu reprezentanții BGCU, Francisc a spus că Uniatismul nu este calea care se potrivește Bisericii. În cadrul unei întâlniri cu iezuiții din România, Papa a spus că în acest moment „calea Uniatismului este inacceptabilă”. Și același Papă declară că în prezent „trebuie să respectăm situația actuală și să ajutăm episcopii greco-catolici să lucreze cu credincioșii”. Adică, pe de o parte, uniția este inacceptabilă, dar pe de altă parte, Uniații trebuie ajutați. La fel se întâmplă și cu Tomosul - nu îl susținem, ci doar ajutăm uniții.

În plus, nu trebuie să uităm că tactica Romei în legătură cu multe probleme constă într-o simplă tehnică, a cărei esență este agitația pentru a-i determina pe alții să scoată castanele din foc pentru ei”. Cu alte cuvinte, Vaticanul oficial, nu susține confiscarea bisericilor ortodoxe din Ucraina, în timp ce unia - BGCU - se implică activ în acest sens. La fel este aici - Vaticanul nu recunoaște BOU, în timp ce uniații săi negociază cu această structură despre fuziunea efectivă.

„Biserica Kievului” și Fanarul

Este total neobișnuit că Patriarhul Bartolomeu a susținut practic teza lui Shevchuk conform căreia atât BGCU cât și BOU reprezintă „Biserica Kievului” și copiii Patriarhiei Constantinopolului. În orice caz, nu a avut nicio obiecție cu privire la faptul că BGCU se consideră pe sine „Biserica Kievului” și copilul Patriarhiei Constantinopolului din capul Fanarului.

Și Uniații poziționându-se ca adepți ai „Bisericii Kievului” au putut fi remarcați de mult vreme.

De exemplu, în cadrul sărbătorii celei de-a 1030-a aniversări a Botezului Rus pe Dealul Vladimir, conducătorul BGCU a chemat delegația Patriarhiei Constantinopolului, reprezentanți ai „Bisericii noastre Mame”. Ceea ce nu a dus la proteste din partea reprezentanților Fanarului.

Se pare că ideea pură a Uniaților referitor la „Biserica Kievului” sau „Biserica Botezului lui Vladimir” (sub care consideră a fi BGCU), a găsit aliați loiali la

Istanbul. Vrem să-i reamintim Patriarhului Bartolomeu că Șevchuk subliniază constant că „Biserica Kievului” este în comuniune cu Roma:

„Astăzi, la fel ca acum câteva milenii, Biserica noastră din Kiev rămâne în deplină comuniune cu guvernatorul Apostolului Petru, chemat de Însuși Mântuitorul pentru a sluji unitatea Bisericii Sale Universale și integritatea poporului lui Dumnezeu răscumpărat. Împreună cu Episcopul Romei, Biserica noastră este în comuniune cu alte Biserici Orientale. Aceasta relevă chemarea ecumenică specială a Bisericii noastre - un martor al creștinismului nedivizat. ”

Și iată ce spune Conceptul Ecumenic al BGCU: „Una dintre dimensiunile speciale ale vieții bisericești ale Bisericii de la Kiev, care are o influență decisivă asupra identității și chemării sale, a fost deschiderea sa atât către Orientul Creștin, cât și către Occidentul Creștin .. . O amintire a comuniunii universale a Bisericilor în memoria colectivă a Bisericii din Kiev ar putea fi uitată temporar, dar ea nu a dispărut complet niciodată. Conștientizarea unității profunde a Bisericii Botezului lui Vladimir nu a murit în memoria Bisericii. Poporul lui Dumnezeu, deși împărțit pe motive confesionale, nu a rezolvat definitiv problema schismei ... După despărțirea dintre Creștinismul Vestic și cel Estic (1054), Biserica de la Kiev a intrat rar în dispute directe între Roma și Constantinopol, încercând să inițieze sau să sprijine activ eforturile menite să restabilească unitatea creștină ecumenică. O încercare deosebit de importantă de a obține o înțelegere reciprocă la nivel ecumenic, a fost Sinodul de la Florența (1439), la care Biserica Kievului a participat activ, în persoana mitropolitului Isidor al Kievului și al tuturor Rusilor (1385-1463) și a cărei tradiții Uniate au fost destul de importante multa vreme.. ”

Uniții recunosc că dialogul BGCU cu ierarhii Fanarului nu este nou, deoarece a fost în desfășurare încă din anii 90 ai secolului XX

„În anii 90 ai secolului al XX-lea, când BGCU a fost restaurată în Ucraina după decenii îndelungate de persecuție, un grup de episcopi și teologi ai acesteia a purtat un dialog roditor, deși informal și neoficial cu episcopii și teologii Bisericii Constantinopolului. Aceste inițiative au fost numite „Grupul Studio al Bisericii de la Kiev” și scopul lor a fost să exploreze modul de restaurare a comuniunii depline cu Biserica Mamă a Constantinopolului, fără a rupe unitatea existentă între BGCU

și Tronul Apostolic Roman. Membrii Grupului Educațional al Bisericii din Kiev au organizat întâlniri prietenoase la un înalt nivel științific în diferite orașe ale lumii, și cu toate acestea, în Ucraina nu a fost posibil să-și stabilească o activitate de succes din cauza situației tensionate interconfesionale. BGCU apreciază foarte mult aceste realizări și altele similare în domeniul ecumenic, făcute de credincioșii săi în așezări, pentru că aduc o contribuție semnificativă la apropierea zilei în care creștinii „slăvesc pe Dumnezeuul Treimic cu o singură inimă și o gură”.

Din acest text se poate observa că au existat încercări anterioare de apropiere, că Uniații au acționat ca o legătură între Roma și Fanar și că, în Ucraina, odată cu apariția BOU, Uniații au reușit să depășească „situația confesională tensionată” și „stabilesc activități de succes” în dialog cu Fanarul.

Așadar, la Roma, Sviatoslav Șevchuk este probabil cea mai potrivită persoană care să discute aceste probleme cu Bartolomeu. Acest lucru este foarte clar indicat de faptul că conducătorul BGCU a sugerat ca Fanarul să creeze „o comisie comună între Biserica Ortodoxă și Bisericile Catolice de Est pentru a da un nou impuls dialogului ecumenic”. Mai mult, Papa a cerut patriarhului Bartolomeu să facă pași mai curajoși spre comuniunea deplină a Bisericilor.

Concluzie

Faptul că BOU este o structură religioasă complet dependentă de Fanar este cunoscut de mult timp, fiind scris de fapt în Tomos. Întâlnirea lui Șevchuk cu Patriarhul Bartolomeu, în timpul căreia au fost discutate căile de dialog cu BOU fără prezența conducătorului ei, Epifanie Dumenko, a dovedit o dată în plus acest lucru. BOU este o unitate a Patriarhiei Constantinopolului, care face ceea ce i se spune. Vă puteți imagina că același Șevchuk ar discuta la Roma cu Bartolomeu probleme despre situația religioasă din Georgia, de exemplu, sau din Bulgaria? Nu putem să ne imaginăm acest lucru. Pentru că nici Bartolomeu, nici Șevchuk, nici Vaticanul, nu au vreo legătură cu aceste țări. Dar au legătură cu Ucraina.

Iar planurile lor relativ unde și în ce direcție se vor dezvolta relațiile ulterioare dintre Biserici devin din ce în ce mai transparente. Acesta este, în acest caz,

despre unirea finală între catolicism și a ortodoxie. O unitate externă bazată pe acorduri și compromisuri, fără pocăință și dorința de a adera la Adevăr.

Biserica este Trupul lui Hristos, și nu unirea oamenilor care doresc să influențeze această lume prin crearea unei structuri religioase puternice. Unirea Romei și a Constantinopolului este posibilă numai pe baza recunoașterii greșelilor și înșelărilor dogmatice ale Vaticanului, numai pe baza pocăinței și revenirea la structura catolică a Bisericii, în care există un singur Cap - Hristos. Toate celelalte încercări de a lega ereticii și ortodocșii nu vor duce la nimic. Cu excepția cazului în care nu sfâșie doar cămașa lui Hristos și nu cresc durerea și suferința creștinilor obișnuiți. Întreaga istorie a unirilor este o istorie a trădării, cruzimii, minciunii și violenței. Și este foarte trist că Patriarhul Bartolomeu va intra cu numele sau în această istorie.

Konstantin Șemliuk

21 septembrie 2019

<https://spzh.news/en/zashhita-very/65047-randevu-v-vatikane-sluchajna-li-vstrecha-shevchuka-i-patriarkha-varfolomeja>